

deres daglige Fornødenheder, og jeg synes ikke, at man skal gøre det til et Skatteobjekt i endnu højere Grad, end det er.

Og saa er der Tobakken. Det kan jo være meget rosværdigt, at det ærede Medlem, der selv er med i Tobaksindustrien, ikke tager Hensyn dertil. Men det ærede Medlem staar ogsaa som Modstander af, at unge Mennesker og Børn ryge. Han er en Velynder af Justitsministerens Forslag. I det sættes Alderen til 16 Aar, og det kan jo godt sættes op, jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil være med til at sætte det op. Naar Folk have Skade af at ryge Tobak, hvorfor saa ikke tage 50 Aar. Ovre i Amerika har man jo Forslag fremme om 21—22 Aar. Men jeg synes nu ikke, at der er saa god Samstemning i det ærede Medlems Standpunkt om at ville op med Tobaksskatten og samtidig forbyde Tobaksrygning.

Til det ærede Medlem maa jeg endelig gøre den Bemærkning, at Brændevinsskatten har jo spøget her i mange Aar, og jeg vil ikke haabe, at vi nu igen skulle have den Debat op her. Vi have jo faaet denne Skat paa en anden Maade, dog ikke — det skal jeg erkende — i en saa stødende Form som ved Brændevinsskatten. Det siges, at vi Socialdemokrater i 1897 vare med til at stemme for Toldloven, til Trods for, at vi vidste, at Brændevinsskatten laa i Luften. Jeg skal dertil sige, at vi stemte ikke for den under den Forsudsætning. Det kan ikke paastaas med Rette. Vi have hverken da eller nogen Sinde villet gaa med til en Brændevinsskat, og den var heller ikke sammenkoblet med den Toldlov her nede, som vi stemte for, efter at vore egne Ændringer vare forkastede.

Jeg er enig med den højtærede Minister i at beklage, at Skattelovene ikke have faaet en saa velvillig Modtagelse, som ønskeligt var, og at de ere saa forhadte, som han udtrykte sig. Jeg har den Ære at være Medlem af Frederiksberg Overskatteraad og har der haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med Forholdene, og jeg kan godt sige, at der i de forløbne Aar er kommet en 6—800 Klager af en bestemt Beskaffenhed fra Smaakaarsfolk, særlig angaaende § 7 i Indkomstskatteloven, der gaar ud paa, at Forældre skulle svare Skat af de af dem økonomisk afhængige Børns Indtægt. Naar man læser disse Klager, forstaar man, at disse Folk blive bitre overfor Skattelovene. Naar en Mand, en Arbejder, har et Par Sønner og 1 Datter i en Alder af 14 til 17—18 Aar, hvoraf

den ene maaske tjener 200 Kr., den anden 100 Kr. og den tredje maaske derunder, og han saa opgiver sin Indtægt til 1,200 Kr., mener han, at der ingen Mening er i, at hans Børns Indtægt skal lægges til og han beskattes deraf. Jeg kunde ønske, at Overskatteraadet indsendte Beretninger til den højtærede Minister, for at han kan faa ret Begreb om, hvor grundig Ret de have, der ere imod Skattelovene, som de ere, særlig § 7. Der er ingen Mening i, at den Mand, der har en Indtægt paa 1,000—1,200 Kr., skal skatte for sine Sønner, der ere i Lære, og sin Datter, der lærer at sy eller tjener og ligger hjemme. Naar man laver saadanne Skattelove, maa man finde sig i, at de blive forhadte.

Jeg skal endnu kun udtale et Haab om, at der denne Gang maa komme noget ud af Toldlovsforslaget; det vilde være heldigt, om man naaede til et endeligt Resultat. At vi fra vor Side ville stræbe at forbedre det i den Retning, vi nu mene, det bør forbedres, kan ingen fortænke os i, og jeg har heller ikke hørt noget i den Retning fra nogen Side, naar jeg undtager det ærede Medlem for Skjolddelev (J. Nielsen), men ham tilgiver jeg.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Det ærede Medlem, der nu talte, kræver saa stærkt et Svar allerede nu, at jeg er nødt til at give det. Jeg opdagede forleden, at naar de Herrer fra den Side ville tale om Sukker, tale de om Polakker; nu har jeg opdaget, at naar de skulle tale om den socialistiske Presse, tale de om Sukker. Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Beregninger, men naar han nævnedes et Tal som 106,000 Kr. til Arbejderne, saa var det dog vist foruden deres almindelige Løn. Men det, han egentlig vilde have Svar paa, var, om jeg havde Ret til at bruge det Udtryk, at den socialistiske Presse er et af de mest kapitalistisk ledede Foretagender. Det er det. De Herrer have f. Eks. et Blad ovre i Nakskov. Naar et socialistisk Blad ikke kan bære sig, hvad sker saa? Saa faar det Understøttelse af Kapitalmagten i København, og de gaa endogsaa saa vidt, at de, for at undgaa selv at drive deres Presse et saadant Sted, leje en kapitalistisk Udbytter til at trykke den. Det ærede Medlem har da heller ikke i det, han fremkom med, fremsat en eneste Oplysning, der kunde bevise, at den sociali-